

Sag C-64/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

6. februar 2020

Forelæggende ret:

An Ard-Chúirt (Irland)

Afgørelse af:

20. januar 2020

Sagsøger:

UH

Sagsøgte:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT

(THE AN ARD-CHÚIRT)

DOMSTOLSPRØVELSE

[Sagsnummeret ved den nationale ret] [udelades] [I RETSSAGEN] MELLEM

UH

SAGSØGER

-mod-

**An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara og Éire agus an tArd-Aighne
(Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri og Statsadvokaten)**

SAGSØGTE

ANMODNING OM PRÆJUDICIEL AFGØRELSE I HENHOLD TIL

ARTIKEL 267 TEUF

Afgørelse fra An Ard-Chúirt (ret i første instans, Irland) om at anmode om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde afsagt den 20. januar 2020.

Denne ret anmoder Domstolen om at undergive sagen en fremskyndet procedure med henvisning til artikel 105 i Domstolens procesreglement, idet søgsmålet snart bliver uden genstand på grund af forordning (EU) 2019/6 (der finder anvendelse fra 28.1.2022), som erstatter de bestemmelser i direktiv 2001/82, der er omhandlede i denne sag. **[Org. s. 2] [org. s. 3]**

[Adresserne på Domstolen og den nationale ret, navnene på parterne og deres repræsentanter] [Udelades]

[Udelades] **[org. s. 4]**

Præjudicielle spørgsmål

- (1) Har en national ret beføjelse til at afslå at give medhold i en nedlagt påstand på trods af rettens afgørelse om, at national lovgivning ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre et bestemt aspekt af et direktiv fra den Europæiske Union (EU) og, såfremt retten har denne beføjelse, hvad er så de behørigte faktorer, som bør tages i betragtning i forhold til udøvelsen af denne beføjelse, og/eller er den nationale ret berettiget til at tage hensyn til de samme faktorer, som den ville tage i betragtning såfremt den skulle tage stilling til et spørgsmål om tilsidesættelse af en national lov?
- (2) Ville princippet om direkte virkning i EU-retten blive undermineret, hvis den nationale ret afslog at give medhold i en nedlagt påstand i denne sag med henvisning til ikrafttrædelsen af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 (hvis anvendelse er udsat til den 28.1.2022), på trods af, at den nationale ret har fastslået, at den national lovgivning ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre kravene i artikel 61, stk. 1, 58, stk. 4, og 59, stk. 3, i direktiv 2001/82/EF, hvorefter emballagen og mærkningen af veterinære lægemidler skal være trykt på medlemsstaternes officielle sprog, dvs. på irsk såvel som på engelsk i Irland?

[Org. s. 5]

Kort fremstilling af sagens faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren stammer fra Galway Gaeltacht og taler irsk som modersmål. Han taler irsk hjemme og på arbejde. Han udfører alle sine officielle opgaver på irsk i det omfang, det er muligt. Han har en hund som kæledyr og har derfor behov for veterinære lægemidler. Han har klaget over, at oplysningerne vedlagt de veterinære midler alene findes på engelsk og ikke på begge medlemsstatens

officielle sprog, dvs. irsk og engelsk. Efter hans opfattelse udgør dette en overtrædelse af direktiv 2001/82/EF, som er gennemført i medlemsstatens nationale lovgivning (Statutory Instruments SI 44/2007 og SI 786/2007 (nationale bekendtgørelser)).

- 2 Efter korrespondance mellem parterne anlagde sagsøgeren sag ved An Ard-Chúirt (ret i første instans) den 14. november 2016 med anmodning om tilladelse til at iværksætte et søgsmål vedrørende ministerens ukorrekte gennemførelse af direktivet i forhold til dets sprogkrav. Denne tilladelse blev meddelt ham, og sagen blev behandlet for An Ard-Chúirt (ret i første instans) den 24. og 25. juni 2018.
- 3 Sagsøgeren nedlagde påstand om følgende som konsekvens af ministerens og medlemsstatens ukorrekte gennemførelse af direktivet:
 1. *Det fastslås, at European Communities (Animal Remedies) Regulations 2007-2014, som er udstedt af den første sagsøgte, ikke gennemfører afsnit V i direktiv 2001/82/EF (som ændret) (herefter »direktivet«), navnlig artikel 58-61, eller ikke gennemfører det korrekt.*
 2. *Det fastslås, at irsk ret skal sikre, at de relevante oplysninger på pakningernes indlægssedler og emballage som omhandlet i direktivets afsnit V, artikel 58-61, er affattet på medlemsstatens officielle sprog, dvs. på både irsk og engelsk, på veterinære lægemidler, som markedsføres i medlemsstaten.*

[Org. s. 6]

3. *Det fastslås, at den første, anden og tredje sagsøgte skal ændre medlemsstatens lovgivning således, at den er i overensstemmelse med direktivets afsnit V, artikel 58-61, navnlig således, at national lovgivning bestemmer, at de omhandlede oplysninger på pakningens indlægsseddel og emballage skal være affattet på medlemsstatens officielle sprog, dvs. både irsk og engelsk med samme skriftstørrelse og font for begge sprog og med klart fortrinsstilling givet til den irske sprogversion, idet irsk er det nationale sprog og det første officielle sprog.*

Direktiv 2001/82/EF

- 4 Direktivets artikel 61, stk. 1, (med ændringer) har, i det omfang det er relevant for den her omhandlede sag, følgende ordlyd (der er endnu ikke en officiel irsk version):

»En indlægsseddel skal vedføjes et veterinærlægemiddels salgspakning, medmindre alle de i denne artikel krævede oplysninger er angivet på beholderen og den ydre emballage. Medlemsstaterne træffer de nødvendige forholdsregler til at sikre, at indlægssedlen kun vedrører

veterinærlægemidlet, som den er vedføjet. Indlægssedlen skal affattes på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor lægemidlet markedsføres.«

(rettens fremhævelse)

De oplysninger, der skal angives på indlægssedlen, er fastsat i artikel 61, stk. 2, litra a)-i).

- 5 Direktivets artikel 58, stk. 4, »*Etikettering og indlægsseddel*«, fastlægger som følger:

[Org. s. 7]

»De i henhold til stk. 1, litra f) til l), foreskrevne oplysninger skal på den ydre emballage og på beholderen være affattet på det eller de sprog, som anvendes i det land, hvor lægemidlet bringes i handelen.«

Oplysningerne i ovennævnte stk. 1, litra f)-l) vedrører instruktioner til forbrugere, dvs. dyreejeren, såsom sagsøgeren i den foreliggende sag.

- 6 Direktivets artikel 59, stk. 3, bestemmer:

»De i henhold til stk. 1, tredje og sjette led, foreskrevne oplysninger [indgiftsvejen og påskriften »kun til veterinær brug«] skal på den ydre emballage og på beholderen være affattet på det eller de sprog, som anvendes i det land, hvor lægemidlet bringes i handelen.«

Den omhandlede gennemførelse i national ret

- 7 Der er udstedt mange bekendtgørelser som følge af direktivet, men gennemførelsen for så vidt angår sproget på emballagen, som giver anledning til dette søgsmål, følger af Statutory Instruments 144/2007 og 786/2007. Ifølge Statutory Instruments 144/2007 og 786/2007, kan de krævede oplysninger gives på irsk eller på engelsk, hvilket efter sagsøgerens opfattelse er forkert.

Sagsøgerens anbringender vedrørende direktivet og de nationale bekendtgørelser

[Org. s. 8]

- 8 Sagsøgeren har gjort gældende, at de ovennævnte bekendtgørelser ikke har gennemført direktiv 2001/82/EF korrekt, idet de krævede oplysninger kan gives på irsk eller engelsk i stedet for på begge sprog.
- 9 Sagsøgeren har også fremført anbringender vedrørende *locus standi* som modsvar til statens anbringende om, at sagsøgeren ikke skulle have søgsmålskompetence. I denne henseende har han gjort gældende, at den del af direktivet, som ikke er blevet gennemført, har direkte virkning, idet de bindende bestemmelser er klare,

præcise og ubetingede – Van Gend en Loos (sag 26/62) [EU:C:1963:1], Van Duyn mod Home Office (sag 41/74) [EU:C:1974:133], Tullio Ratti (sag 148/78) [EU:C:1979:110] – og har henvist til princippet om lighed mellem den Europæiske Unions officielle sprog og de personer, der taler dem, i EU-retten (artikel 3 i Traktaten om Den Europæiske Union, og artikel 21 og 22 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder).

De sagsøgtes anbringender for den nationale ret vedrørende virkningen af at give medhold i sagsøgerens påstand.

- 10 De sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har *locus standi*. De har også gjort gældende, at retten skal analysere spørgsmålet i en meget bredere sammenhæng, idet det kan have omfattende konsekvenser for landsbrugssektoren, for samfundsøkonomien som helhed og endog også for mennesker og dyrs sundhed. De har gjort gældende, at retten bør tage stilling til, hvorvidt det ville være fornuftigt at give medhold i de nedlagte påstande under hensyntagen til den kritiske nødvendighed af at sikre, at et passende sortiment og beholdning af veterinære lægemidler fortsat er til rådighed inden for jurisdiktionen.
- 11 De sagsøgte har fremført, at de væsentlige industrier inden for landbrugsfødevarer og landbrugsvirksomhed, som er centrale kilder til indkomst, skal fremmes og udvikles. Levebrødet for hundrede tusinder af mennesker og deres familier er afhængigt af disse industrier. Dyresundhed er af meget væsentlig betydning for overlevelsen af disse industrier. Landmænd, besætningsejere og dyrlæger er nødt til at have adgang til det bredest mulige sortiment af veterinære lægemidler, som produceres og distribueres i henhold til de relevante europæiske standarder. I denne henseende er Irland [org. s. 9] som land afhængigt af vedvarende forsyning af veterinære lægemidler fra de store veterinære lægemiddelfirmaer til det irske marked, som er et marked af underordnet betydning set ud fra deres perspektiv. Hvis disse væsentlige leverandører blev afkrævet at affatte indlægssedler og emballage på irsk såvel som på engelsk, er det sandsynligt, at mange af disse helt ville trække sig ud af det irske marked.
- 12 De sagsøgte har gjort gældende, at emballage og mærkning udgør den største andel af de administrative omkostninger ved markedsføring af veterinære lægemidler på nationale markeder. Dette blev godtgjort i en konsekvensanalyse udført af Europa Kommissionen for flere år siden. Denne konsekvensanalyse konkluderede, at emballage og mærkning beløb sig til 34% af de administrative omkostninger ved markedsføring af et produkt på det internationale marked. Til sammenligning kunne f.eks. kun 17% af omkostningerne henføres til ansøgning om markedsføringstilladelser og 13% til fornyelse af markedsføringstilladelser.
- 13 Små lande som Irland bør ikke stilles i en ugunstig situation sammenlignet med etsprogede lande eller andre store markeder som konsekvens af kravet om at give indlægssedler, emballage og mærkning på mere end ét sprog i forhold til veterinære lægemidler, som alene anvendes på et enkelt marked. Det giver sig selv, at ethvert materiale, som gøres tilgængeligt på irsk, ikke kan anvendes på

andre markeder. Imidlertid antyder ovennævnte konsekvensanalyse, at omkostningen og byrden ved at give flersprogede emballager og indlægssedler kan føre til, at virksomheder vælger ikke at udbyde deres produkter til salg på bestemte nationale markeder. Således er der en reel risiko for, at en forpligtelse til at give et sådant materiale på irsk kunne føre til en betydelig, og måske endog meget betydelig, reduktion i det sortiment af veterinære lægemidler, som er tilgængelige i Irland. Dette kan have katastrofal betydning for landbrugssektoren og for andre sektorer, som f.eks. hesteindustrien i Irland, og på samfundsøkonomien som helhed.

[Org. s. 10]

Den nationale rets afgørelse vedrørende den omhandlede gennemførelse af direktiv 2001/82/EF

- 14 Den 26. juli 2019 fastslog den nationale ret, at sagsøgeren har *locus standi*, idet de omhandlede bindende bestemmelser er klare, præcise og ubetingede, og at sagsøgeren derfor kan påberåbe sig direktivet over for de sagsøgte [udelades]. Retten fastslog ligeledes, at Irland ikke har opfyldt sine forpligtelser til at gennemføre direktivet korrekt i national lovgivning, for så vidt angår sprogkravene. Den 26. juli 2019 udtalte den nationale ret, at national lovgivning (SI 144/2007 og SI 786/2007) tilsidesætter direktivet ved at tillade, at de omhandlede oplysninger på emballagen kan gives på engelsk alene i stedet for på begge de officielle sprog i Irland, dvs. irsk og engelsk.
- 15 Den nationale ret anførte imidlertid også, at Europa-Parlamentet og Rådet vedtog forordning (EU) nr. 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF, dvs. efter retsmødet i den omhandlede sag. Artikel 160 i denne nye forordning (»[i]krafttræden og anvendelse«) bestemmer, at forordningen først finder anvendelse fra 28. januar 2022. Den nationale ret har bemærket, at der er nye bestemmelser om sprog i den nye forordning, og at oplysninger på emballagen, når denne nye forordning træder i kraft, kan gives på engelsk alene. Artikel 7 i den nye forordning lyder:

»Sprog

1. *Det/de sprog, som produktresuméet og oplysningerne på mærkning og indlægsseddel affattes på, skal være et officielt sprog i den medlemsstat, hvor veterinærlægemidlet markedsføres, medmindre medlemsstaten træffer anden beslutning.*

2. *Veterinærlægemidler kan mærkes på flere sprog.«*

[med fremhævelse]

[Org. s. 11]

- 16 Den nationale ret har herefter rejst spørgsmål om, hvorvidt det vil være rimeligt at give medhold i de nedlagte påstande i lyset af den fremtidige ændring, og hvorvidt den nationale ret, såfremt det bliver anset for ikke at være rimeligt, kan beslutte ikke at give medhold i påstandene selv om Irland i givet fald har handlet i strid med EU-retten. Den nationale ret har anmodet parterne om skriftlige og mundtlige indlæg for retten om dette spørgsmål om, hvorvidt den nationale ret har en skønsmæssig beføjelse til at beslutte om påstande som de omhandlede skal tages til følge i forbindelse med en domstolsprøvelse, såfremt retten finder, at der er mangler med hensyn til et direktiv, og, såfremt retten har denne beføjelse, hvilke elementer der på behørig vis bør tages i betragtning i forhold til denne skønsmæssige beføjelse, og/eller hvorvidt den nationale ret er berettiget til at tage de samme elementer i betragtning, som den ville have taget i betragtning, såfremt der var tale om en tilsidesættelse af national ret.
- 17 Der blev afholdt et retsmøde om spørgsmålet den 16. oktober 2019, og den nationale ret anmodede om yderligere skriftveksling om, hvorvidt spørgsmålet burde forelægges Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse.

Anbringender for den nationale ret vedrørende beføjelsen til at afslå at tage de nedlagte påstande til følge

Sagsøgerens anbringender vedrørende beføjelsen til at afslå at tage påstande til følge

- 18 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er et fast princip, at EU-retten har forrang fremfor medlemsstaternes nationale lovgivning, og at national lovgivning må vige for EU-retten i tilfælde af konflikt mellem de to (sag 6/64, Costa mod ENEL [EU:C:1964:66]). Sagsøgeren har gjort gældende, at EU-retten på nuværende tidspunkt bestemmer, at oplysningerne på den omhandlede emballage for veterinære lægemidler skal gives på både irsk og engelsk, og at sagsøgeren er berettiget til at påberåbe sig denne lovgivning fra nu af og frem til den 27. januar 2022 og til at udøve de rettigheder, der udspringer deraf. Sagsøgeren har gjort gældende [org. s. 12], at ingen i Irland (herunder domstolene) har beføjelser til at nægte ham denne rettighed.
- 19 For så vidt angår traktatens ordlyd og ånd, som Domstolen henviste til i dommen i sagen Costa mod ENEL (ovenfor), har sagsøgeren henvist til, at retten burde tage bestemmelserne i traktaten vedrørende sprogrettigheder og lighed i betragtning (artikel 3 i Traktaten om Den Europæiske Union og artikel 21 og 22 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder). For så vidt angår EU-rettens forrang har sagsøgeren henvist til Simmenthal-dommen (sag 106/77, [EU:C:1978:49]) og kravet om at tilsidesætte enhver lovbestemmelse eller praksis i henhold til national ret i det omfang, den er uforenelig med EU-retten (præmis 21-23).

- 20 Sagsøgeren har gjort gældende, at et effektivt retsmiddel skal kunne gøres gældende i en sag, hvor en rettighed i henhold til EU-retten er blevet nægtet (sag C-249/88, Kommissionen mod Belgien [EU:C:1991:121], artikel 19, stk. 1, 2. afsnit, i Traktaten om Den Europæiske Union, artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder).
- 21 Sagsøgeren har henvist til princippet om direkte virkning (sag 26/62, Van Gend en Loos [EU:C:1963:1] og sag 6/64, Costa mod ENEL [EU:C:1964:66]) ud fra et synspunkt om, at de nationale retter er forpligtede til at tilsidesætte enhver del af national ret eller praksis, som ville begrænse eller forsinke udøvelsen af rettigheder i henhold til EU-retten (Simmenthal, præmis 17, 18, 21-23 og 26, R (Factortame Ltd) mod Secretary of State for Transport [1990] C-213/89 [EU:C:1990:257], præmis 20).
- 22 Sagsøgeren har gjort gældende, at det vil være uforeneligt med principperne om direkte virkning og EU-rettens forrang at nægte ham effektiv beskyttelse og et effektivt retsmiddel ved den nationale ret, selv om det kun vil være for en midlertidig periode.

[Org. s. 13]

- 23 Sagsøgeren har gjort gældende, at han er berettiget til at drage fordel af det nuværende regelsæt, så længe det varer, og at der ikke er ført bevis for den nationale ret for, at en bindende retsafgørelse ikke vil have nogen praktisk betydning, selv hvis den forsinkelse, som en ændring af emballagen ville indebære, tages i betragtning.
- 24 Sagsøgeren har gjort gældende, at han er berettiget til en effektiv retsbeskyttelse (chartrets artikel 47) i henhold til princippet om retsstaten, princippet om direkte virkning og princippet om EU-rettens forrang, og at han er berettiget til at få medhold i sine påstande *ex debito justitiae*.
- 25 Ydermere har sagsøgeren fremført, at der i henhold til irsk ret under andre omstændigheder er en skønsbeføjelse til at afgøre, hvorvidt der skal gives medhold i nedlagte påstande i forhold til domstolsprøvelse, men at EU-retten ikke tillader et sådant skøn på grund af den direkte virkning af den omhandlede EU-ret, kravet om, at den nationale ret bøjer sig for EU-rettens forrang og anvender den ved at give sagsøgeren effektiv retsbeskyttelse (i henhold til chartrets artikel 47), og i henhold til princippet om retsstaten.

De sagsøgte anbringer vedrørende beføjelsen til at afslå at tage påstandene til følge

- 26 De sagsøgte har anerkendt, at i henhold til national ret er en sagsøger, som med succes anfægter en afgørelse fra en offentlig myndighed ved domstolsprøvelse, normalt berettiget til at få anerkendt og afhjulpet dette, men de har argumenteret for, at dette ikke er en absolut rettighed, og at retten altid kan tage ethvert forhold,

som kan være til hinder for at tage en sådan påstand til følge, i betragtning og således ikke give medhold.

[Org. s. 14]

- 27 Der er en fast praksis i irsk ret, ifølge hvilke retten kan udøve denne beføjelse, hvis den beslutter dette, men retten kan ligeledes afslå at udøve beføjelsen, hvis den ønsker det. Disse begrundelser omfatter forskellige forhold, f.eks. 1) unødigt ophold ved anlæggelse af sagen, eller 2) manglende forsøg på at gøre andre mere passende påstande gældende, eller 3) manglende oprigtighed fra sagsøgers side, eller 4) tilfælde hvor sagsøger ikke handler i god tro, eller 5) skadevirkninger for tredjeparter, eller 6) tilfælde hvor anerkendelse af sådanne påstande ikke ville tjene noget nyttigt formål.
- 28 De sagsøgte har forklaret de primære argumenter for, hvorfor det efter deres opfattelse vil være berettiget at afslå at tage de nedlagte påstande til følge i forhold til denne sag, hvis sagen alene skulle bedømmes efter irsk ret.
- 29 For det første har de gjort gældende, at denne sag ikke vedrører en strafferetlig afgørelse eller enhver anden afgørelse, der ville komme sagsøgeren til skade, og som ville være skadelig for hans ry eller hans navn, eller som ville krænke hans grundlæggende personlige rettigheder. Som konsekvens heraf er ingen af begrundelserne for traditionelt at tage en påstand om anerkendelse og afhjælpning til følge *ex debito justitiae* til stede efter deres opfattelse.
- 30 For det andet har de gjort gældende, at det er generelt accepteret, at det kan gives afslag på at tage påstande til følge, hvis det ikke tjener noget nyttigt formål eller er uden praktisk betydning for den sagsøgte. I denne sag kunne der være en vis fordel for sagsøger hvis sagsøgers påstande blev taget til følge, men denne fordel vil være af forholdsvis begrænset værdi på grund af ikrafttræden af forordning (EU) nr. 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF og [org. s. 15] ophævelsen af kravet om, at teksten på produktets emballage skal være på begge officielle sprog.
- 31 De sagsøgte har fremført, at det står klart, at det vil være nødvendigt med en overgangsperiode for at gøre alle involverede parter i stand til at forberede kravet om, at mærkning og emballage skal være trykt på begge officielle sprog. Der kan gives afslag på at tage påstande til følge, hvis dette vil være af begrænset praktisk betydning for sagsøgeren (selv hvis der ville være en lille fordel), særligt hvis det at tage sådanne påstande til følge vil indebære en reel og væsentlig risiko for alvorlige skadevirkninger for mange andre personer eller for den generelle offentlighed.
- 32 For det tredje er det gjort gældende, at der i denne sag er en betydelig risiko for, at det vil få alvorlige konsekvenser for tredjeparter, hvis sagsøgerens påstande tages til følge. På grundlag af de edsvorne erklæringer, der er fremlagt for retten, er det klart, at det vil få alvorlige konsekvenser for dyresundheden såvel som samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis leverandører og distributører af

veterinære lægemidler på grund af et krav, om at teksten på indlægssedler og emballage skal være trykt på begge officielle sprog, træffer beslutning om at trække sig ud af det irske marked, hvilket vil være skadeligt for mange individer. De sagsøgte har fremhævet Europa-Kommissionens afgørelse om at fortsætte arbejdet med den nye forordning efter en omfattende høring, under hvilken Kommissionen identificerede et kritisk behov for større fleksibilitet vedrørende sprogkravene i forhold til emballage og mærkning af veterinære lægemidler. Kommissionens evaluering angav som følger:

»Den største byrde vedrører emballage og mærkning. Kravene er, at teksten skal skrives på alle officielle sprog i det land, hvor produktet skal markedsføres.«

[Org. s. 16]

- 33 De sagsøgte har gjort gældende, at den nye udvikling i forordning (EU) nr. 2019/6 klart viser berettigelsen af de alvorlige betænkeligheder, som de sagsøgte har udtrykt i forhold til at stille lovkrav om oplysninger og emballage materiale for veterinære lægemidler på både irsk og engelsk.
- 34 Som konsekvens heraf er der ifølge de sagsøgte væsentlige formildende omstændigheder, der skal tages i betragtning i denne sag. En domstolsafgørelse som kræver, at leverandører skal oversætte det tekniske resumé af produktens egenskaber for et betydeligt udvalg af kemiske stoffer og trykke de omhandlede emballager på irsk såvel som på engelsk, kunne medføre, at leverandørerne trækker sig ud af det irske marked, og det er ingen overdrivelse at sige, at dette vil medføre altødelæggende økonomiske og sociale konsekvenser såvel som altødelæggende konsekvenser for dyrevelfærden. De sagsøgte har gjort gældende i denne sag, at på grund af denne risiko overstiger offentlighedens interesse og behovet for at sikre, at det bredest mulige udvalg af veterinære lægemidler er udbudt til offentligheden i Irland, klart ethvert argument, der kan fremføres til fordel for at give sagsøgeren medhold i de nedlagte påstande.
- 35 De sagsøgte har gjort gældende, at der ikke findes irsk retspraksis, som omhandler dette bestemte spørgsmål, men spørgsmålet er opstået i et antal sager i Det Forenede Kongerige, herunder i afgørelsen fra Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongeriges øverste domstol), *Walton mod The Scottish Ministers* [2012] UKSC 44, med følgende ordlyd (jf. Lord Carnwath, præmis 133 og 140):

»133. Således forekommer det mig, med forbehold af eventuelle principper der vejere tungere og, som har udspring i europæisk retspraksis, at selv hvis (i modsætning til, hvad der synes at være virkningen af bestemmelserne) tilsidesættelsen af SEA-direktivet var en begrundelse for sagsanlæg i henhold til proceduren efter [org. s. 17] 1984 Act, ville retten bevare en beføjelse til at afslå at tage de nedlagte påstande til følge med begrundelser som dem, der finder anvendelse i henhold til national ret.

[...]

140. Således ville jeg, til trods for Mr. Mures indrømmelse, ikke have været tilbøjelig til at acceptere – uden yderligere argumentation – at omstændighederne vedrørende udøvelse af rettens beføjelser til at udøve skøn i forhold til den lovmæssige og faktuelle sammenhæng i den foreliggende sag, er materielt påvirket af den europæiske kilde til miljøvurderingssystemet.«

- 36 De sagsøgte har gjort gældende, at de ikke har ønske om at antyde, at en medlemsstat bør være andet end omhyggelig i anvendelsen og overholdelsen af europæisk lovgivning, eller at princippet om effektiv retsbeskyttelse på nogen måde bør tilsidesættes. Imidlertid kan der være tilfælde, som kun sjældent vil forekomme, hvor der vil være stærke formildende omstændigheder i forhold til offentlighedens interesse og beskyttelsen af andre medlemmer af offentligheden, og hvor det vil være berettiget for en domstol at afslå at tage nedlagte påstande til følge. De sagsøgte har fremført, at denne sag falder inden for anvendelsesområdet af denne undtagelse, og at denne ret er berettiget til at forkaste de påstande, der er nedlagt, og at den bør gøre dette.

Afgørelsen fra An Ard-Chúirt (ret i første instans) om at anmode om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- 37 Efter at have gennemgået indlæggene om en præjudiciel forelæggelse og efter høring af parternes repræsentanter den 24. oktober 2019 har An Ard-Chúirt (ret i første instans) besluttet at forelægge de ovennævnte spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel [org. s. 18] 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er An Ard-Chúirts (ret i første instans) opfattelse, at hvis en national ret har beføjelse til at forkaste nedlagte påstande til afhjælpning af en situation på trods af, at retten har fastslået, at national ret ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre kravene i artikel 61, stk. 1, 58, stk. 4, og 59, stk. 3, i direktiv 2001/82/EF om at gøre emballage og mærkning på veterinære lægemidler tilgængelige på begge officielle sprog, bør retten anvende denne beføjelse og afslå at give medhold i den nedlagte påstande i den her omhandlede sag i lyset af de kriterier, som de sagsøgte har påberåbt sig, men retten ønsker at bekræfte, at dette ikke vil undergrave princippet om direkte virkning eller princippet om effektiv retsbeskyttelse.

TILLÆG

1. Skriftveksling
2. Afgørelsen om forelæggelse, dateret og endeligt sikret af An Ard-Chúirts (ret i første instans) justitssekretær den 24. januar 2020.

Dateret 20/01/2020

[Tillæg – Afgørelsen om forelæggelse] [Udelades]

[Udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT